

Песенно-поетичната вечер

И тази година една от фести-валните вечери беше изцяло посветена на поезията и песента. Наистина присъствието на шест големи оркестъра в програмата на двуседмичните „Мартенски музикални дни“ оправдава необходимостта от подобна камерна „разрядка“. От друга страна, концертът, състоял се на 23 март, е продължение на една жизнеспособна традиция, намерила не малко привърженици в Русе.

Досегашните издания на фестивала (включително и най-новите) ни предложиха чисто концертни решения на тази вечер, при които музиката и словото вървят ръка за ръка.

На постоянния участник в музикално-поетичните рецитали на „Мартенските музикални дни“ н. а. Павел Герджиков очевидно попада лириката на Любомир Пипков. В забележителните песни „Малка балада за три реки“ и „Любовта на

хамалина“, все още недостатъчно популярни поради безспорните си художествено-изпълнителски трудности, той постигна завършено творческо превъплъщение. С помощта на ред оригинално намерени нюанси, Герджиков разкри убедително и твърде въздействащо емоционалната същност на тези великолепни вокални миниатюри. Най-интересно бе обаче представянето му в двете песни от Барток (преведени на български от Пипков) с тяхната народна песенност, чистота и неподправеност на чувствата. Проникновено прозвучаха и песните на Владигеров и Вера Баева. Тук трябва да се отбележи и високото майсторство на пианистката В. Баева, съпровождаща певеца. Възхищават за обикновен съпровод в случая не, може да се говори. По-скоро налице е активно сътворчество, защото със задълбочения си прочит на по-вечето от песните, Баева е не

толкова акомпаниятор, колкото равнопоставен интерпретатор.

Докато при Герджиков музикалните възможности доминираха над чисто вокалните, то при Стефка Евстатијева е тъкмо обратното. Чудесната ѝ гласова природа е истинско откритие за българския оперен театър. Хубаво е, че в последно време тя се изявява успешно и като камерна певица. В този концерт Евстатијева постигна истински задълбочено търкуване на някои автори (Чайковски, Рахманинов, Пипков, Обретенов, Големинов, Ас. Димитров). Може би най-цялостно бяха разчетени: „Пустото остана Габрово“ от Ас. Димитров, „Полюбила я“ от Сергей Рахманинов и „Трепетлика“ от Пипков. Благодарение на умело нюансираните интонации тя достигна вътрешната динамика на тези три твърде отличаващи се една от друга песни. В по-сентиментален план, по-„оперно“ бяха подне

сени „Скажи о чем“ от Чайковски и „Среща“ от Светослав Обретенов. Но и тук, подпомогната от богатата природа на гласа си, тя постигна завладащо изпълнение, с което успя да покори публиката. Заслуга за успеха на нейното представяне имаше и стилният акомпанимент на Валерия Нелчева.

Струнният квартет „Тилев“ при Радио София пресъздаде майсторски поетичната атмосфера на квартет № 1 от Пипков, тази станала вече класическа творба на българската камерна литература. Четиримата първокласни инструменталисти постигнаха дискретността на изтънчената интелектуална мисъл на композитора и лаконизма на формата, характерни за цялото му творчество.

Безспорно най-голям интерес в поетично-песенната вечер предизвика авторският рецитал на н. д. и. к. Димитър Методиев. Този поет отдавна за-

ема челно място в съвременната българска гражданска поезия. Както за забележителните му поеми „Песен за проверката“ и „Песен за комунизма“, така и за някои от новите му стихотворения може да се каже, че са документи на епохата, в които се чувствуват героиката и радостта, вътрешната динамика, подемаг и възторгът на нашето време. Мето-диев пише и в класически, и в свободен стих, като предпочи-та музикалността на римуваното стихосложение, на пълната рима, което прави поезията му подходяща за музикално претворяване. Творчеството му завладява както с крипическата си острота, така и с утвърждаващата си сила, с ви-сокия си настъпателен комунистически патос, съзвучен с го-лемите духовни потребности на днешното ни общество.

Огнян СТАМБОЛИЕВ